

af 1903 og Loven om de specifikt københavnske Skoleforhold i Fjor har det ikke ført til noget Resultat. Jeg minder om det Forsøg, der blev gjort i sin Tid, i 1908—09, af daværende Minister Enevold Sørensen paa at faa en ny Seminarielov gennemført. Den nuværende Undervisningsminister gjorde et Forsøg i 1915—16, men Forslaget blev sporløst sænket under Rigsdagsbehandlingen; der kom ikke noget ud af det. I 1911—12 og 1912—13 behandlede man Tilsynsloven og naaede meget langt med dette Arbejde, men i det afgørende Øjeblik strandede det. Der foreligger Betænkninger over Tilsynet med Skolevæsenet udenfor København og Tilsynet med Skolevæsenet i København. Alle disse Forarbejder kommer den nuværende Kommission til gode og vil i høj Grad lette dens Arbejde. De er efter min Opfattelse Udtryk for, at der ogsaa tidligere end nu i vide Kredse af vort Folk har været en Forstaaelse af Trangen til en Grundforbedring af vort Skolevæsen. Det er rigtigt, at vi en Gang for alle faar rammet en Pæl gennem den Talemaade, som har lydt herhjemme, og som undertiden har bidraget til at forvirre Folks Syn paa disse Spørgsmaal: at det danske Folk var Verdens bedst oplyste Folk. Hvis det er sandt, at Bjørnstjerne Bjørnson har sagt dette for at sige os en Behagelighed, har han i alt Fald efter min Opfattelse i Stedet gjort os en stor Bjørnetjeneste. Thi det er ikke Tilfældet nu, og det har maa-ske aldrig nogen Sinde været Tilfældet, at vi stod saaledes. Vi har et stort Arbejde, der skal gøres, og det er det, vi nu maa tage fat paa. Naar man saaledes har indrømmet Skolereformens Nødvendighed, mener jeg ogsaa, at man paa den anden Side bør udtale en klar og uforbeholden Anerkendelse af det store og gode Arbejde, der er blevet udført, tidt under meget vanskelige og uheldige Forhold, baade af vor Folkeskole og paa vore Seminarier, de sidste ikke at forglemme. De kommende Tidens Skolearbejde, ogsaa det Skolearbejde, som Skolekommissionen kommer til at stille Forslag om og lægge til Rette, kommer til at bygge videre paa dette Arbejde.

Angaaende Lovforslagets Paragraffer skal jeg kun gøre faa Bemærkninger, idet vi fra det radikale Venstres Side er villige til Forhandling med de andre Partier om de Spørgsmaal, der her er blevet rejst fra anden Side. Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) faldt for Fristelsen til at gøre nogle smaa almindelige politiske Be-

mærkninger i Anledning af dette Lovforslag. Det synes jeg, det ærede Medlem kunde have sparet sig. Jeg skal ikke følge ham paa denne Vej. Jeg tror i det hele taget, at det ærede Medlem i sin Tale noget saa Syner og gav en Fremstilling af, hvad man kunde vente sig, der ikke passede med, hvad der virkelig er dette Lovforslags Hensigt, og hvad der ogsaa er Ministerens Hensigt. Det foreslaas, at Kommissionen skal deles i to Afdelinger. Jeg vil der henstille til Overvejelse, at den Afdeling, som kommer til at beskæftige sig med Folkeskolens Forhold, bliver den største, fordi det er Folkeskolens Forhold, som Kommissionen særlig kommer til at arbejde med. Det er her, de mange forskelligartede Spørgsmaal vil rejse sig, og ligesom det ærede 2det Medlem for Hovedstaden (K. M. Klausen) finder jeg det overmaade betimeligt, at der er indsat en Bestemmelse om, at Kommissionen skal tilendebringe sit Arbejde paa et Aar. Jeg er ganske uenig med det ærede Medlem fra Assens i, at det ikke skulde kunne lade sig gøre. Jeg tror, vi en Gang for alle her i Danmark maa se at komme bort fra de Kommissioner, som sidder i Aarevis og sylter deres Sager eller hænger over deres Sager. Naar man tager kraftigt og rationelt fat paa et stort Arbejde, er der intet i Vejen for, at det kan udføres i Løbet af en meget kortere Tid end den, man plejer at bruge. Jeg minder om, at vi i Øjeblikket har en stor Lønningskommission siddende, som i Sandhed har et meget stort og vanskeligt Arbejde; men det er tidsbegrænset. Jeg minder om, at vi i Sommer havde en Arbejdsledselskommission, som ogsaa fik en Tidsbegrænsning og fik gennemført et godt Arbejde. Det er ogsaa rigtigt at erindre sig, at vi lever i en Tid, hvor det gaar hurtigt, og hvor der derfor ikke er Tid til at sidde roligt og overveje i Aarevis Spørgsmaal, hvis Løsning netop nu har stor Interesse. Kommissionens Opgave — er der blevet sagt — er overmaade stor. Det er rigtigt. Den er ogsaa overmaade vigtig; den vil i et saa skoleinteresseret Land som Danmark blive fulgt med stor Interesse, efterhaanden som dens Arbejde skrider frem, og det anser jeg for et meget stort Gode. Jeg ser saaledes paa det, at en Hovedbetingelse for, at denne Skolekommissions Arbejde vil lykkes og blive til Gavn for vort Folk, er, at Arbejdet gøres ud fra en Forstaaelse af, at dansk Skoleliv i de svundne Aar har haft sin egen Bevægelse og har haft sin særlige Maade at ytre